

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 670

Warszawa, 15 czerwca 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o planowaniu rodziny,
ochronie płodu ludzkiego i warunkach
dopuszczalności przerywania ciąży.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Bartosza Kownackiego.

(-) Jacek Bogucki; (-) Andrzej Dąbrowski; (-) Andrzej Dera; (-) Ludwik Dorn; (-) Mieczysław Golba; (-) Patryk Jaki; (-) Mariusz Orion Jędrysek; (-) Beata Kempa; (-) Bartosz Kownacki; (-) Arkadiusz Mularczyk; (-) Jerzy Rębek; (-) Józef Rojek; (-) Andrzej Romanek; (-) Edward Siarka; (-) Piotr Szeliga; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Marzena Dorota Wróbel; (-) Jan Ziobro; (-) Kazimierz Ziobro; (-) Jarosław Żaczek.

Ustawa
z dnia ... 2012 r.
o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i
warunkach dopuszczalności przerywania ciąży

Art. 1

W ustawie o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży /Dz. U. nr 17 z 1993 roku, poz. 78 ze zm./ wprowadza się następujące zmiany:

1/ Uchyla się art. 4a ust. 1 pkt 2.

2/ Art. 4a ust. 3 otrzymuje brzmienie: „W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przerywania ciąży dokonuje lekarz w szpitalu”.

3/ Art. 4a ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „wystąpienie okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, stwierdza inny lekarz niż dokonujący przerywania ciąży chyba, że ciąża zagraża bezpośrednio życiu kobiety”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

1/ Potrzeba i cel wydania ustawy.

W minionej kadencji Sejmu rozpatrywany był obywatelski projekt ustawy o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży i niektórych innych ustaw – druk sejmowy 4222. Wnioskodawcy, którzy zgromadzili bez mała sześćset tysięcy podpisów pod tą inicjatywą postulowali wówczas wprowadzenie do polskiego prawa pełnej ochrony życia przed narodzeniem, a więc wykreślenie trzech przypadków dopuszczalnej aborcji, jakie przewiduje obecny art. 4a ust. 1 omawianej ustawy.

W drugim czytaniu obywatelski wniosek został odrzucony niewielką ilością głosów. Ówcześni wnioskodawcy na podstawie licznych rozmów z parlamentarzystami ustalili, że z trzech przypadków, gdy dopuszczalna aborcja najmniej kontrowersyjny jest ten, o którym mowa w przepisie art. 4a ust. 1 pkt 2 – tzw. aborcja eugeniczna. W tym zakresie wielu parlamentarzystów, którzy ostatecznie zdecydowali się nie uczestniczyć w głosowaniu, wstrzymać się od głosu, a nawet głosować za odrzuceniem projektu mówili, iż zgodnie z ich sumieniem przerywanie ciąży w takiej sytuacji nie można uznać za moralnie dopuszczalne.

Wnioskodawcy projektu obywatelskiego postanowili wobec tego zaproponować parlamentowi ustawę wyłączającą z polskiego porządku prawnego tylko ten przypadek. Ponieważ w poprzedniej kadencji okazało się, że środowiska walczące o takie rozwiązania z łatwością gromadzą przewidziany ustawą limit stu tysięcy głosów niezbędny dla wniesienia inicjatywy obywatelskiej, wychodząc naprzeciw oczekiwaniom społecznym dowiedziawszy się o tych planach Klub Solidarnej Polski postanowił złożyć przygotowany przez środowiska obrońców życia projekt, jako poselski.

Tak dla środowisk obrońców życia, jak i dla bardzo wielu posłów, ważne dla rozstrzygnięcia tego typu problemów są normy prawa naturalnego i nauczania Kościoła. Jasnym jest tu jednoznaczny stosunek do kwestii obrony życia, która stanowiła bardzo istotny element pontyfikatu naszego wielkiego rodaka, błogosławionego Jana Pawła II. Przedkładając obecne częściowe rozwiązanie środowisk, które poprzednio zebrały sześćset tysięcy podpisów pragną zwrócić uwagę, iż Jan Paweł II w praktycznych działaniach zalecał: „jeśli nie byłoby możliwe odrzucenie lub całkowite zniesienie ustawy o przerywaniu ciąży, parlamentarzysta, którego osobisty absolutny sprzeciw

wobec przerywania ciąży byłby jasny i znany wszystkim, postąpiłby słusznie, udzielając swego poparcia propozycjom, których celem jest ograniczenie szkodliwości takiej ustawy i zmierzających w ten sposób do zmniejszenia jej negatywnych skutków na płaszczyźnie kultury i moralności publicznej. Tak postępując bowiem, nie współdziała się w sposób niedozwolony w uchwalaniu niesprawiedliwego prawa, ale raczej podejmuje się słuszną i godziwą próbę ograniczenia jego szkodliwych aspektów /Ewangelium Vitae, pkt. 73/". Przedłożona parlamentowi kilkanaście miesięcy temu propozycja ustanowienia pełnej ochrony życia nie znalazła wystarczającego poparcia. Stąd obecnie składana jest propozycja częściowa, która, jak się wydaje, takie poparcie ma szansę uzyskać.

2/ Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana.

Obecne przepisy dopuszczają aborcję w trzech przypadkach opisanych w art. 4a ust. 1 ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży. Regulacja ta pochodzi sprzed wielu lat. Od tamtego czasu poglądy w polskim społeczeństwie uległy jak się wydaje przesunięciu w kierunku zrozumienia godności życia, również przed narodzeniem. Szczególnie dopuszczalność aborcji z powodów eugenicznych budzi powszechne zastrzeżenia moralne. Przywołując przykre wspomnienia jest nawet historyczne powinowactwo tych praktyk z postępowaniem nazistowskich Niemiec, gdzie ułomność i choroba stanowiły podstawę do unicestwiania ludzi.

3/ Różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym.

Obecny stan prawny to dopuszczalność aborcji w trzech przypadkach opisanych w art. 4a ust. 1 ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży. Projektodawcy proponują uchylenie ewidentnie niedopuszczalnego moralnie przypadku aborcji eugenicznej /art. 4a ust. 1 pkt 2/.

4/ Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne.

a/ Skutki społeczne.

Od wielu lat rośnie świadomość, iż aborcja jest takim samym odebraniem życia człowiekowi, jak dorosłemu. Proponowana regulacja będzie stanowiła kolejny bodziec wzmacniający tę świadomość. Objęty przedłożeniem przypadek aborcji eugenicznej uznaje za niedopuszczalny

najwięcej Polaków, wobec czego zmiana przepisów odpowiadać będzie powszechnemu poczuciu sprawiedliwości.

b/ Skutki gospodarcze.

Długofalowe skutki gospodarcze mogą być wyłącznie korzystne. Już dziś jednym z podstawowych zagrożeń dla narodu, również ekonomicznym, jest depopulacja zagrażająca możliwościom utrzymania rozwoju gospodarczego, samemu istnieniu systemu emerytalnego. Wzmacnianie świadomości godności życia ludzkiego także przed narodzeniem może mieć tylko pozytywne skutki dla stanu polskiej rodziny, decyzji, co do posiadania potomstwa.

c/ Skutki finansowe.

Projekt nie pociąga za sobą bezpośrednich skutków finansowych.

d/ Skutki prawne.

Skutkiem prawnym ustawy ma być ustawowe umocowanie poglądu moralnego akceptowanego przez większość Polaków, zgodnego z ogólnoludzkim humanitaryzmem względem osób ułomnych fizycznie i nieuleczalnie chorych, a także z tradycją, dziedzictwem narodowym i cywilizacyjnym Europy hołdującej cywilizacji życia, a niezagrażającej jej w samym zrębie istnienia, szerzącej się cywilizacji śmierci. Chodzi również o zbliżanie się do pełnej zgodności zapisów konstytucyjnych gwarantujących ochronę życia z postanowieniami ustawodawstwa zwykłego.

5/ Źródła finansowania.

Projekt ustawy nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

6/ Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych.

Projekt nie wymaga wydania aktów wykonawczych.

7/ Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

8/ Przeprowadzane konsultacje.

Projekt nie był poddawany konsultacjom.

Projekt nie był przedstawiany w wariantach.

Warszawa, 26 czerwca 2012 r.

BAS-WAPEiM-1606/12

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Bartosz Kownacki)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmianę art. 4a ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. Nr 17, poz. 78, ze zmianami). Zmiana polega na uchyleniu jednej z przesłanek dopuszczalności przerwania ciąży dotyczącej przypadku, gdy badania prenatalne lub inne przesłanki medyczne wskazują na duże prawdopodobieństwo ciężkiego i nieodwracalnego upośledzenia płodu albo nieuleczalnej choroby zagrażającej jego życiu. Ponadto proponuje się, aby w przypadku, gdy ciąża stanowi zagrożenie dla życia lub zdrowia kobiety ciężarnej, przerwania ciąży dokonywał lekarz w szpitalu, a wystąpienie tej przesłanki stwierdzałby inny lekarz niż dokonujący przerwania ciąży, chyba że ciąża zagrażałaby bezpośrednio życiu kobiety.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Kwestie stanowiące przedmiot projektu ustawy nie są regulowane prawem Unii Europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje kwestii zawartych w przepisach opiniowanego projektu.

4. Konkluzje

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Warszawa, 26 czerwca 2012 r.

BAS-WAPEiM-1607/12

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu – czy
poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie
płodów ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży
(przedstawiciel wnioskodawcy: poseł Bartosz Kownacki) jest projektem
ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje zmianę art. 4a ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. Nr 17, poz. 78, ze zmianami). Zmiana polega na uchyleniu jednej z przesłanek dopuszczalności przerywania ciąży, dotyczącej przypadku, gdy badania prenatalne lub inne przesłanki medyczne wskazują na duże prawdopodobieństwo ciężkiego i nieodwracalnego upośledzenia płodu albo nieuleczalnej choroby zagrażającej jego życiu. Ponadto proponuje się, aby w przypadku, gdy ciąża stanowi zagrożenie dla życia lub zdrowia kobiety ciężarnej, przerywania ciąży dokonywał lekarz w szpitalu, a wystąpienie tej przesłanki stwierdzałby inny lekarz niż dokonujący przerywania ciąży, chyba że ciąża zagrażałaby bezpośrednio życiu kobiety.

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.**

Autor:

Dorota Olejniczak
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Deskrytory bazy REX: Unia Europejska, aborcja, projekt ustawy

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA I - 021- 269/12

Warszawa, dnia 19 lipca 2012 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 23.07.2012

**Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 12 lipca 2012 r., GMS-WP-173-203/12 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) nie uznaje za celowe opiniowania **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży.**

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski
Stanisław DĄBROWSKI